

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication
29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת ויקרא - SHABBOS PARSHAS VAYIKRAH

ג' ניסן תשנ"ט MARCH 20, 1999

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 5:49	שקיעה/יום השבת - 6:08
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:26	צאת הכוכבים/מעריב - 6:58
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:02	לשיטת רבינו תם - 7:20

מדעת עליון

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר וגו' (א-א)
חכמינו אמרו על כך "כל הרודף אחר השררה, שררה בורחת ממנו. וכל הבורח מן השררה, שררה רודפת אחריו". ואיתא במדרש תנחומא שלפי שהיה משה עניו ובורח מן הכבוד, רדף אחריו הכבוד והשיי"ת קרא רק אליו לבוא לאהל מועד. והיינו גם ענין ה"אלף" זעירא, בסוף תיבת "ויקרא", שבא לרמוז על משה רבינו שהיה מקטין את עצמו ונהג בענווה. ויש מקום לשאול, מפני מה מגיע לו ל"בורח מן הכבוד" שהכבוד ירדוף אחריו? אם איננו רוצה בכבוד, למה זה יוטל עליו הכבוד כמעמסה?

ברם, אמר בעל השפת אמת, האדמו"ר ר' יהודה ליב זצ"ל מגור, ש"בורח מן הכבוד" אמיתי הוא זה שנוטל את הכבוד הנחלק לו ומרימו אל השיי"ת, שהוא "מלך הכבוד" האמיתי. כי הוא מתבונן בדבר ומבין, שבכבוד הזה אין מתכוונים אליו כי אם למעלותיו שנתן לו הקב"ה, וממילא אין הכבוד מגיע לו כי אם להשם יתברך.

ולפיכך ה"כבוד רודף אחריו", משום שאם יש בכוחו להעלות את הכבוד ולהחזירו אל שרשו, משתוקק איפוא הכבוד שימשיך לתקנו גם להבא

אשר נשיא יחטא וכו' (ד-כב)

פרש"י אשרי הדור שהנשיא שלו נותן לב להביא כפרה על שגגתו ע"כ. ויש לדקדק למה גבי כהן גדול שמביא אשם כתב להיפוך וז"ל כשהכהן גדול חוטא

נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ה' וכו' (ד-ב)

Why are the Korbonos meant only for someone who sinned inadvertently and can barely be referred to as a sinner, whereas a person who sinned intentionally, surely requires that much more of an atonement. However, he is actually exempt from bringing a Korbon?

The Ba'al Ha'akeida, R' Yitzchok Arama ZT"L explains, that by bringing the flesh, fat and blood of an animal as a sacrifice, the unintentional sinner strives to atone for the sin which he committed involving these very elements of his own physical being. However, the premeditated sinner transgresses with the very depth of his mind, spirit and soul. For this, a Korbon cannot atone - for the spirit. Such a sinner is considered like one whose mind is unfit and blemished.

It is, therefore, that Chazal state that the contemplation of committing an aveirah, is much more serious than the actual sin itself, for the sin just affects the physical body. Thoughts and intentions, however, contaminate the mind!

הלכה ברורה בענין הלכות שבת

According to some Poskim, if a book has words or letters stamped on the edge of the pages (as is common with library books), one is forbidden to open and close the book and thereby break apart or combine the parts of the letters. Others dispute this ruling and contend that since a book is meant to be opened and closed constantly, doing so does not qualify as erasing and writing. It is customary to follow the lenient opinion. Nevertheless, if one has another copy of the same book that has no writing on the edge, he should use that one and not the one with the writing on the edge.

Alternatively, one can avoid the problem by inserting a sheet of paper between the pages before Shabbos, so that the letters remain broken even when the book is closed.

MANT THANKS FOR SPONSORING THIS ISSUE TO
MR. AND MRS. TZVI TURNER
CLEVELAND HEIGHTS, OHIO

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

with the proper concentration. Therefore, I can't sit still and begin davening Shacharis unless I feel inspiration from on high."

The Seraph looked at the Chassid and said, "The Gemara in Berachos tells us תפילות כנגד תמידים תיקנום - *the daily prayers were established opposite the daily sacrifices*. Tefillas Shacharis was instituted in place of the early morning Korbon in the Bais Hamikdosh, as well as Minchah and Ma'ariv in place of their respective sacrifices. The Possuk also tells us that although a heavenly fire descended on the altar when the Kohanim brought the Korbonos, there was still a specific Mitzvah for the Kohanim to light a fire on the altar - מצוה להביא מן ההדיוט."

The Rebbe continued in a passionate voice, "It would seem, that we are required today to daven in the same manner in which the Korbonos were brought, since it was instituted in place of the sacrifices. Therefore, it is incumbent upon every Jew that while he is davening, he should attempt to light his own "inner fire" - and not wait until the divine flame of inspiration descends upon him from Heaven!"

TORAH GEMS

ולא תשבית מלח ברית אלקיך.... על כל קרבנך תקריב מלח וגוי' (ב-יג)

On the second day of the creation of the world, Hashem commanded that there be a firmament separating the upper waters from the lower waters. The subterranean waters began to weep, crying that they were not worthy enough to remain above the firmament, close to Hashem. They then became arrogant and wanted to rise up. Hashem rebuked them not to move from their place, and said, "You have been arrogant and tried to rise high for the sake of my honor. I will therefore reward you that the upper waters will not have the authority to sing out to me before you do."

The **Yalkut Reuvaini** writes that Hashem gave the lower waters the additional honor that every Korbon that is offered to Hashem, will have to contain salt. This will be the reward for their good intentions, since salt is taken from the sea, when the heat of the sun evaporates the salty sea water. Thus, the Torah states that salt must not be left out of the Minchah offering, for this would violate the covenant that Hashem made with the water during the six days of creation - to provide salt for the Korbonos.

אשמת העם הוא זה, שהן תלויין בו עיי"ש. וצ"ע במה חלוק נשיא מכהן גדול שבחטאת הנשיא העם מרגיש מאושר, ובכה"ג העם צריך להרגיש אשם? וביאר הר"ר יוסף סורוצקין שליט"א בס' מגד יוסף דכהן גדול ונשיא הם בבחינת שר ועבד, דאף שנשיא חשוב יותר, מ"מ הכהן גדול נכנס ויוצא תדיר לפני הקב"ה ופועל יותר בתפילתו עבור הכלל. ולכך, כשהנשיא חוטא ומתוודה אין זה לאשמת העם כיון שהעם אינו תלוי בו כ"כ ואין צריך כ"כ לתפילתו, לכך אין בחטאו קלקול גדול לכלל. ובזה שהוא מתוודה, י"ל אשרי הדור שנשיאו נותן לב לתשובה כדן, ולא שת לבו לבושתו.

משא"כ כשהכהן גדול חוטא ומתוודה, כיון שחשוב פחות מהנשיא, אין בוידויו כ"כ בושה וחרפה, ואין זה מעלה כ"כ שמודה ומתוודה. אבל מאידך, כיון שהכהן גדול נכנס ויצא אצל הקב"ה ומשתדל עבור ישראל, והם תלויים בו, אז כיון שחטא יש הפסד וקלקול גדול לעם ישראל, שאינו יכול להשתדל עבורם יותר, ושפיר שייך לומר בזה שחטאו של הכה"ג הוא לאשמת העם.

מעשה אבות.... סימן לבנים

ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וכו' (א-ז)

In the early 1900's, in the town of Mogilentzia, Poland, lived the great Rebbe of Rebbes, **R' Meir Yechiel ZT"l**, known throughout the world as the **Seraph** - שרף (angel). One morning at the conclusion of Shacharis prayers, the Rebbe called his Gabbai and asked him to request of a certain Chassid, who frequently davened in the Rebbe's minyan, to come to his inner room. The young Chassid was taken aback by this most unusual of requests, but approached the Seraph's room with trepidation.

R' Meir Yechiel welcomed him in and then said, "I've noticed that you generally come on time to davening each and every morning, however, you are constantly walking to and fro, in and out of the Bais Medrash, and you don't begin davening with the rest of the people. Thereby, you are almost never fulfilling the requirement of davening Tefillah B'tzibbur - saying Shemonah Esrai with the rest of the minyan."

"I must say that the Rebbe is correct," answered the Chassid in a low and humble voice, "The truth, however, is that whenever I enter the Bais Medrash to daven, a sudden realization hits me: I am totally unprepared to face my creator and without divine inspiration, I couldn't possibly pray